

Omraade, hvorom det her drejer sig, saa jeg kan for saa vidt hilse Lovforslaget med Tilfredshed. Jeg har vel nogen Tvivl om, om ikke der er nogle Mangler ved Lovforslaget, men disse vil det for øvrigt være let at hæve. Ærede Medlemmer, som have fulgt de Udtalelser, der ere fremsatte fra min Side om Bygningsforanstaltninger i de senere Aar, ville have lagt Mærke til, at jeg stadig har pointeret Nødvendigheden af, at man ved Forberedelsen af Bygningsforanstaltninger tager alle berettigede økonomiske og praktiske Hensyn. Det er dette, der meget ofte har manglet, ikke mindst de økonomiske Hensyn. Tager jeg det friskeste Eksempel, som ligger for, den Postbygning, vi bevilgede for nogen Tid siden ude ved den nye Personbanegaard, saa tror jeg, at hvis man gaar denne Sag efter, vil det være tilstrækkeligt illustrerende i denne Henseende. Jeg er, for at holde mig til dette Byggeføretagende alene, af den bestemte Overbevisning, at denne Bygning kunde opføres fuldt tilfredsstillende for det Formaal, hvorom det drejer sig, endogsaa flere Hundrede Tusinde Kroner billigere, end den er projekteret. Men saaledes som Sagen kom til at foreligge for os, var det ikke muligt at gribe ind, uden at man skulde standse Sagen, i alt Fald i nogen Tid. Det vilde jeg nu for mit Vedkommende ikke have set nogen Fare ved, jeg vilde for mit Vedkommende have fastholdt, at den skulde standes, hvis jeg havde haft noget som helst Haab om at kunne sætte det igennem. Men det havde jeg ikke; thi det Udvalg, som behandlede Sagen, og den Minister, under hvem den laa, trængte stærkt paa for at se den fremmet; Sagen var jo forberedt af en tidligere Minister, som var Udvalgets Formand, og der lod sig derfor ikke opnaa noget i denne Henseende. Men ud fra dette Eksempel fastholder jeg den Formening, at det er Forberedelserne, det drejer sig om; det gælder om, at disse ere foretagne ikke alene med det praktiske, men ogsaa med det økonomiske for Øje. Vi have naturligvis mange Gange i Tidens Løb været stillede paa samme Maade, som vi var overfor Postbygningen; og nu ser det ud til, at vi kunne blive stillede paa lignende Maade overfor Omdannelsen af den gamle Postgaard til Telegrafvæsenets Brug, hvis ikke der tages de rette Hensyn i rette Tid.

Jeg har i Aar med Tilfredshed set et Forslag fra den ærede Justitsminister, som drejer sig om en Udvidelse ved Nybygning-

ger af Sindssygeanstalten ved Vordingborg, og at Justitsministeren der har forelagt Byggeprojektet til en sagkyndig Murmesters Erklæring. Bemærkning derom findes paa tredje Spalte i Lovforslaget om Udvidelsen af Sindssygeanstalten ved Vordingborg. Denne sagkyndige Mand har ogsaa gjort forskellige Antydninger til Beparelser i det her projekterede Byggeføretagende. De ere ikke tagne til Følge, idet den Komité, som staar for Ledelsen af Vordingborg Sindssygeanstalt, ikke har ment at burde gøre det; men jeg haaber, at det Udvalg, som behandler Sagen, vil rette dette Forhold. Den Fremgangsmaade, som her er fulgt, har min fulde Billigelse. Den stemmer med de Ønsker, der meget ofte ere komne frem ogsaa fra anden end min Side om, at saadanne forberedende Overvejelser maa blive foretagne. Og det er det, jeg mener er en Mangel ved det Forslag, som her foreligger fra det ærede Udvalgs Side, at Forslaget ikke indeholder en Anvisning paa en Fremgangsmaade i denne Retning. Denne Anvisning kunde efter min Mening gøres overordentlig simpelt, ved at der til det foreslaaede Ændringsforslags § 2 føjedes et Punktum, der lød omtrent som saa: „Planer til Foretagelse af Nybygninger eller andre større Foranstaltninger kunne af Bygningsinspektøren forelægges sagkyndige Mænd til Overvejelse og Erklæring“, og der saa umiddelbart efter Ordet Konduktører, efter Komma, i næstsidste Paragraf, der hvor Talen er om Bevilling paa Finansloven til de forskellige Personer, som virke under Bygningsinspektørerne, indsættes: „og sagkyndige Mænd“. Denne lille Ændring vilde utvivlsomt være i Lovforslagets Aand, dersom den blev indført, og en saadan Ændring vilde indeholde en Anvisning for fremtidige Ministre til, hvis Bygningsinspektøren ikke selv tog Initiativet i saa Henseende, at henlede hans Opmærksomhed derpaa. Rigsdagen vilde da staa sikrere og bedre overfor de kommende Forslag, end vi have staaet hidtil. Ærede Medlemmer ville dog erkende, at vi have meget ofte lidt under en Mangel, den Mangel, at praktiske og økonomiske Hensyn ved Bygningsforanstaltninger langt fra have været foretagne i tilstrækkeligt Omfang i rette Tid og paa rette Maade, og at vi derfor ved Bevillinger her paa Rigsdagen ikke have staaet frit, men have maattet finde os i at vedtage Bygningsforanstaltninger og give Bevillinger dertil, der gik ud over, hvad vi ansaa for at være det nødvendige. Jeg henleder